

ପବିତ୍ର ଗାନ୍ଧୀ ଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ
ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

ପବିତ୍ର ଗାନ୍ଧୀ ଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ ଜାତିର ଜନକ ମହାମା
ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭକ୍ତିପୂତ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରୁଛି ।

ଆସନ୍ତୁ, ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ବିକଶିତ
ଓଡ଼ିଶା ଓ ବିକଶିତ ଭାରତ ନିର୍ମାଣରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପତ କରିବା
ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପବନ୍ଧ ହେବା ।

ଶ୍ରୀ
(ରମ୍ବୁବର ଦାସ)

ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ପବିତ୍ର ଗାନ୍ଧୀ ଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ
ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀଙ୍କ ଶୁଭେଚ୍ଛା

ପବିତ୍ର ଗାନ୍ଧୀ ଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ ମୁଁ ଜାତିର ଜନକ ମହାମା
ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ଗଭୀର ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରୁଛି ।

ମହାମା ଗାନ୍ଧୀ ଥିଲେ ସତ୍ୟ ଓ ଅହିଂସାର ପ୍ରତୀକ । ତାଙ୍କର
ଆଦର୍ଶ ଓ ବିଚାରଧାରାର ସର୍ବକାଳୀନ ପ୍ରାସାରିକତା ରହିଛି ।
ଆସନ୍ତୁ, ତାଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ରାଜ୍ୟ ତଥା
ଦେଶର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ସମର୍ପତ ହୋଇ କାମ କରିବା ।

ଶ୍ରୀମତୀ
(ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ)
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ଓଡ଼ିଶା

ରାମାଣୁ କଥା : ଅହୁଲ୍ୟା ଉଦ୍‌ଧର ପ୍ରସତ

ଡଃ ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ପଣ୍ଡା

ଉତ୍ତରାଜ୍ୟର ପାଦରେ କାନ୍ତିକାଳୀଙ୍କ ପାଦରେ
ଅମୃତ କାନ୍ତିକାଳୀଙ୍କ ପାଦରେ ଅପହରଣ
କରିଲେ । ଅମୃତ ସେବନରୁ
ବଞ୍ଚିତ ଦୈତ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କ ସହ
ଘୋର ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ଅନେକ ଦୈତ୍ୟ
ନିହତ ହେଲେ । ପୁତ୍ରଙ୍କ ପରାଜୟ
ଓ ନିହତ ଖରର ଶୁଣି କାଣ୍ୟପ ପନ୍ଥୀ
ଦିତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହେଲେ । ଉତ୍ତର
ତପସ୍ୟା ବଳରେ ମହାର୍ଷ ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ
ସହୁଷ କରି ଏକ ବଳବାନ
ପୁତ୍ରାକାଂଶ୍ବା କଲେ, ଯିଏ
ଇନ୍ଦ୍ରଦେବଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରାପ୍ରତି
କରିପାରିବ । ଇନ୍ଦ୍ରଦେବ ଏହା
ଜାଣିପାରିଲେ । ନିଜ ମାତ୍ରମାଙ୍କୁ
ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କରି
ସେବାରେ ତୁରିତ ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲେ । ଦିତି ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସେବାରେ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ହାଠାତ
ଅସମ୍ୟରେ ଦିତିଙ୍କ ଆଖ୍ତା
ଲାଗିଗଲା । ନିହିତାରୁଷାରେ ଦିତିଙ୍କ
କେଶ ତାଙ୍କ ପାଦରେ ସର୍ବଶ୍ରୀହେଲା ।
ସେ ଅପବିତ୍ର ହେଲେ । ସୁଯୋଗ
ହାତିଛତା ନକରି ଦେବରାଜ ଇନ୍ଦ୍ର

ନିଜ ନିଜର ଭୂଲ ପାଇଁ ଅନୁତ୍ପତ୍ତି
ଇନ୍ଦ୍ରଦେବ ଏବଂ ଦେବୀ ଅହଳ୍ୟା
କ୍ଷମା ଯାତନା କଲେ । ମହାୟା
ଗୌତମ ତାଙ୍କ ଅଭିଶାପ କୋହଳ
କରି ଇନ୍ଦ୍ରଦେବଙ୍କୁ ସହସ୍ର ଚକ୍ର
ହେବାକୁ କହିଲେ । ନିଜର
ଧର୍ମପଦ୍ରୀ ଦେବୀ ଅହଳ୍ୟାଙ୍କୁ
କହିଲେ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ
ତେତ୍ୟା ଯୁଗରେ ପ୍ରଭୁ
କେତେକ ସଂକ୍ଷରଣରେ ସମୁଦ୍ର
ମନ୍ଦିନ ଭଗବାନ ବିଶ୍ୱାସ ଆଦେଶ
ଅନୁସାରେ ହେଉଥିଲା । ଏବଂ
ଦେବୀ ଅହଳ୍ୟାଙ୍କୁ ମହାୟା ଗୌତମ
ପଥରରେ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହେବାର
ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ ବୋଲି
ବର୍ଣ୍ଣତ ହେବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।
ପ୍ରାକ୍ତନ ଜିଲ୍ଲା ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ,
ସମ୍ବଲପୁର

ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଦେବତା ପରମ ପୃଜ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ଵାରାମ ହେଉଛନ୍ତି
ବିଶ୍ୱଙ୍କ ସମ୍ପଦ ଅବତାର । ରଘୁକୁଳ ନନ୍ଦନ ଶ୍ଵାରାମ ମହାପ୍ରଭୁ- ପାଣ
ଜାୟ ପର ବଚନ ନା ଜାୟ, ଏଇ କଥାକୁ ଅତି ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ
ପାଳନ କରିଆସିଛନ୍ତି ।

ଏସେ ଥିଲେ ବନନପାଳକ । ଏହା ସତ୍ୟ, ପିତୃସତ୍ୟ

ଆଜିର ଚିନ୍ତନ

ମାଧ୍ୟମରେ ସଫଳତା ପାଇଁ ଉପକାରୀୟ ଆବଶ୍ୟକ

କରାଯାଇପାରେ ।
ଏହି ସାଧନାର ପ୍ରଥମ ପାଦ
ହେଲା- ଉପବାସ, ଅର୍ଥାତ୍ ଖାଦ୍ୟ
ଗୁହଣର ନିରଙ୍ଗୁଣତା ଡ୍ୟାଗକରି
ତାକୁ ସୁଶୃଙ୍ଖଳିତ-ନିୟନ୍ତିତ କରିବା,
ଯାହାଦ୍ୱାରା ପାଚନ ତତ୍ତ୍ଵକୁ ସୁଷ୍ଠୁ,
ସବଳ ଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷର କରାଯାଇପାରିବ ।
ଉେଷଟ ବିଜ୍ଞାନ କହେ-
ଶରୀରପାଇଁ ଅନ୍ତିମ ହେଉଛି
ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ଵ । ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ବିଜ୍ଞାନ କହେ-ଅନ୍ତିମ କେବଳ
ଶରୀରକୁ ହଁ ପୋଷଣ
ଯୋଗାଏ ନାହିଁ, ଏହା ମନକୁ
ମଧ୍ୟ ଗଠନ କରେ । ଅନ୍ତିମ
ମନ ପରଶର ସମ୍ବନ୍ଧିତ । ଅନ୍ତିମ
ସୁମ୍ଭାବୁମୁକ୍ତ ହେଲେ ମନ
ସଂକ୍ଷାରିତ ହୋଇଥାଏ ।
ତେଣୁ କୁହାଯାଏ - ଯେଉଁଳି
ଅନ୍ତିମ, ସେଉଁଳି ମନ । ଅନ୍ୟ

କରିବା । ଅନ୍ତେକରଣ ପରିଷାର
 ସୁସଂଖାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କ୍ଷେତ୍ରରେ
 ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଶରୀର
 ଶୋଧନସହ ଅନ୍ତେକରଣର
 ଶୋଧନ ଚାହ୍ନାୟଣଭଳି
 ତପଣ୍ଣପ୍ରାଦୁରା ସମ୍ବବ
 ହୋଇଥାଏ ।

ଏକ ଆବଶ୍ୟକ କଥା ହେଲା-
ଆୟଶୋଧନ, ଅର୍ଥାତ୍ କଷାୟ
କଳ୍ପର ନିରାକରଣ ।
ଅନ୍ତେ ୫କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହିଥିବା
କୁସଂଖାରକୁ, ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର
ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରକୃତି -ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ବହିଷ୍କାର
କରି ତାହାର ମ୍ଲାନରେ ସୁସଂଖାର
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା । ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ
ପରିଷାରର ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକରଣ
ହେଲା-ଦୁଷ୍କର୍ମସମାଜର ଯେଉଁ କ୍ଷତି
ମନୋବିଜ୍ଞାନ କାନ୍ତି କରିବାର

ଚାନ୍ଦ୍ରାୟଣ ଅବଧୂର
 ପୁରଣରେ ତପ ଓ ତିତିକ୍ଷାର
 ବିଧୁ-ବିଧାନ ରହିଛି, ଯଥା-
 ଉପବାସ, ଭୂମିଶ୍ଵରନ ଓ ଶରାର
 ସେବାରେ ସ୍ଵାବଳମ୍ବନେବା । ଏସବୁ
 ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଵରର ସଂୟମ
 ଅଭ୍ୟାସ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ । ଜ୍ଞାତବ୍ୟ
 ଯେ, ଏହି ସଂୟମ ବାକିପମାତ୍ର
 ଆରମ୍ଭକରି ବିଚାର ସଂୟମର
 ତିତିକ୍ଷା ସବୁ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।
 ଏଥିରେ ବରିମାନୀୟ ଏବଂ ବିଶିଷ୍ଟ

କରିବା ସହିତ ସମାଜରେ
ଘଟାଇଥିବା କ୍ଷତିର ପୂରଣ କରିବା
ଏକ ଅନିବାର୍ୟ ପ୍ରକରଣ ସଂସମ
ସାଧନା ତଥା ତପ ତିତିକ୍ଷା ତ
ନିଶ୍ଚିତ ; ଏହା ସହିତ ଜ୍ଞାନଯଙ୍କ
(ଜନମାନସରେ ଜାଗରଣ ସୃଷ୍ଟି)
ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ପ୍ରକିଯାର ଏକ
ଅଙ୍ଗବିଶେଷ । ଏବୁ ପରିମାଳା
ଯେଉଁକି ପୂରଣ କରାଯାଇପାରିବ,
ସାଧନା ଦିଗରେ ସେତିକି ସଫଳତା
ପାପ ଦେବ ।

ଆଜିର ଚିନ୍ତନ

ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟ

ବନ୍ଦ ରୋଡ୍, ଫ୍ରାଙ୍କ୍ଲିନ୍ - ୮୦, ୨ - ୧୭ ଅଣ୍ଟ୍ରାରେ ୨୦୨୮

ଗାନ୍ଧୀ ଦର୍ଶନ ବିଷୟର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ

ମଣିଷ ସମାଜର ‘ମୃତ୍ୟୁ ଘଣ୍ଟି’ ବଜାଉଛି ଆମର ଆଧୁନିକତା । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରବଣତା ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ଆମର ଜ୍ଞାନ-ବିଜ୍ଞାନର ଅପପ୍ରୟୋଗ ଆମେ ହିଁ କରୁଛୁ । ଶିକ୍ଷି ଅର୍ଥନ୍ତେତିକ ବିକାଶ ବା ଅଭିଭବ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ପାଇଁ କାଳ ସାଜିଛି । ସହରାକରଣ ଓ ଘରୋଇକରଣ ଦ୍ୱାରା ଗତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ଶିକ୍ଷିତ ଗୋଷଙ୍କୁ ଅଧିକ ଖାଇବା, ଅଧୁକ ପିନ୍ଧିବା, ଅଧୁକ ଉପଭୋଗ କରିବାର ନିଶା ଘରୁଛି । ଏହି ଧାରା ହେଉଛି ତରୁ ଉପଭୋକ୍ତବ୍ୟାଦର କାରଣ ଓ ପରିଶାମ । ଏହା କେବଳ ବିକାଶର କହେଲିକା ମୁଣ୍ଡି କରୁଛି ।

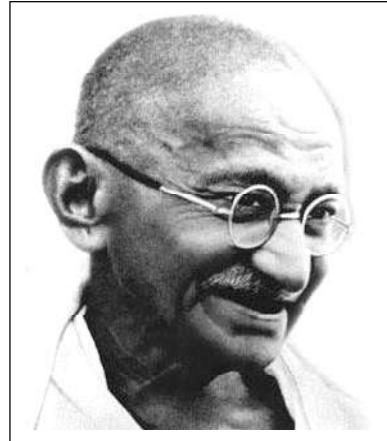
ଭାରତରେ ସମସ୍ତେ ଏବେ ସହରମୁହଁ; ଗାଁ ବିମୁଖ, ଚାଷ ବିମୁଖ ଓ
ଶାରାରିକ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ଘୃଣା କରୁଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ନିଜେ ଜଣେ ସରଳ
ଜୀବନର ପ୍ରତାଙ୍କ ଥିଲେ । ସେ କୌଣସି “ଇନ୍ଦ୍ର” ବା ବାଦର ସ୍ଵର୍ଗା ବା
ପ୍ରବନ୍ଧା ନଥିଲେ । ସେ ସମାଜର ଆର୍ଥିକ, ସାମାଜିକ, ରାଜନୈତିକ,
ସାମ୍ବୁଦ୍ଧିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ଚାରିତ୍ରିକ ବିକାଶ ଲାଗି ସତ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତିମାର ପ୍ରୟୋଗ
ଦିଗରେ ବ୍ରତୀ ଥିଲେ । ସତ୍ୟକୁ ଉତ୍ସର୍ଗୁପେ ଗ୍ରହଣ କରି ନିଜ କର୍ମକୁ
ଉପାସନା ଭାବେ ସମାର୍ପଣ କରିବା ଗାନ୍ଧାଙ୍କ ଜୀବନକ ଶୌଳୀର ବିଶେଷତା ।
ତାଙ୍କର ନିଜ ଜୀବନ ସହିତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଓ ବିଶ୍ୱ ଜୀବନରେ ଉନ୍ନତି ଆଣି ଏକ
ସମୃଦ୍ଧ, ସାନ୍ନିଜନନକ ଓ ସମତୁଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଲାଗି ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଥିଲା । ତାଙ୍କର
ସର୍ବୋକ୍ରମୀୟ ମାର୍ଗ ସମୂହ ମଙ୍ଗଳରେ ବ୍ୟକ୍ତିର ବିକାଶ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ।

ଭାରତୀୟ ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ଉପନିବେଶାଦ, ସମାଜବାଦ, ସାମ୍ୟବାଦ ଓ ପୁଣିବାଦ ଉତ୍ସାହିର ପ୍ରୟୋଗ କଲା ପରେ, ଦେଶ ବିଜନିତ ହେଲା ନାହିଁ । ବିକାଶର ପ୍ରଯୋଗିକୀ କେବଳ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ମୁଣ୍ଡମୋୟ ଲୋକେ ଉପକୃତ ହେଉଛନ୍ତି, ବାକି ଅଣୀ ଭାଗ ଲୋକ ସରକାରଙ୍କର ହିତାଧୁକାରୀ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ନାଗରିକତ୍ଵ ହରାଇ ମହକିଲ ବା ଦୟାର ପାତ୍ର ସାଜିଛନ୍ତି । ବିକାଶର ବାସ୍ତବ ଚିତ୍ର କରୋନା କବଳିତ କରୁଣ କାହାଣାରୁ ସମ୍ମାନିତ ହେଲା । ଆମର ପୁରୁଣା ରୋଗ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସାଙ୍ଗକୁ ବେକାରୀ ଓ ବେରୋଜଗାରୀ, ଦର ବୃଦ୍ଧି, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲାଗିରହିଥିଥିବା ସମସ୍ୟା ଆମର ଚିତ୍ରାର କାରଣ ହୋଇ ରହିଛି ।

ଭୂତଳ ଜଳର ଅତ୍ୟେକ ଉଡୋଳନ ଓ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଜଳର ଶୋଷଣ ଦ୍ୱାରା
ଭୂତଳ ଜଳର ସ୍ଵର କମିକମି ଯାଉଛି । ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ପରିବେଶ
ପ୍ରଦୂଷଣ ସମସ୍ୟା ଖୁବ୍ ଗୁରୁତର ହେଲାଣି । ତେଣୁ ସାରା ପୃଥିବୀର ଭବିଷ୍ୟତ
ଆଶଳାରମମ । ମଣିଷର ଜୟ ମୁଣ୍ଡର ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିର ଜଳଜାମିନ ।

କାଷ ହେଉଛି ଆମ ଦେଶର ମେରୁଦଶ୍ତ । ଅଣୀ ଭାଗ ଲୋକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓ ପରୋକ୍ଷରେ ଚାଷ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶାଳ୍ ତେଣୁ ଚାଷକୁ, କୌଣସି କାରଣରୁ ହତାଦର କରିବା ଅଭ୍ୟେନ୍ଦ୍ର ନିର୍ବର୍ଧନ ତା । ସେଥିପାଇଁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ବହୁମୁଖୀ ସମବାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରବନ୍ଧ ଥିଲେ । ସମବାୟ ସମିତି ମାଧ୍ୟମରେ ଯୋଜନାବନ୍ଧ ଭାବେ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ବିତ୍ତିନ୍ତି କିସମର ଚାଷ ସହ କୃଷିଜାତ ସାମଗ୍ରୀର ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟରେ ବିତରଣ ହେଲେ ଚାଷାମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ମାନଦଶ୍ତ ସୁଦୃଢ଼ ହେବ । ଚାଷ ସହ ଗ୍ରାମୀଣ ବିକାଶ, କୁଟୀର ଶିକ୍ଷା, କୃଷି ଭିତ୍ତିକ ଓ ଜଙ୍ଗଳ ଭିତ୍ତିକ ଶିକ୍ଷା ବିକଶିତ ହେବ । ଆଳସ୍ୟ, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଓ ବେରୋଜଗାରୀ ଦେଶ ବିକାଶର ପରିପକ୍ଷୀ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଗ୍ରାମ ବିକାଶ କୌଣସିତେ ଏ ପିନ୍ଧିତ ବିକାଶ କାମକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପରିଵାରିତି କାମକାର୍ଯ୍ୟ

ସୁରାଜ, ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଓ ଟ୍ରଷ୍ଟସପ୍ ବଚାର ତାଙ୍କ ଆଥ୍ରକ ଦଶନର ମୂଳପତ୍ର ।
ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଅର୍ଥନେଟିକ ବ୍ୟବମୂଲରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷା ଓ
ସାର୍ଵଜନାନ ସ୍ଥାପ୍ୟ ଏକ ଡକ୍ଟର୍ ମାଧ୍ୟମ । ସେଠି ବଜାରାକରଣ, ସହିଷ୍ଣୁକରଣ,
ଉପଭୋକ୍ତାବାଦ, ଦୂର୍ନାତି, ଶୋଷଣ ବା ବୈଷମ୍ୟର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ନେଟିକତା
ଓ ଶୃଙ୍ଖଳା ଆଧାରରେ ଜ୍ଞାନର ଗଣତାଙ୍କରଣ, ପରିମଳ, ସାସ୍ଯ ସେବା,
ପୃଷ୍ଠା ସାଧନ, ଜାତି, ଧର୍ମ ଓ ଲିଙ୍ଗଗତ ସମାଜତା, ସମ୍ପଦାୟଗତ ସଦଭାବ,

ଜଣେ ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀ ମହାରା ଗାନ୍ଧୀ

କାମ୍ୟ ଫଳଗୁଡ଼ିକୁ ହାସଳ କରିପାରିବ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାପୂର୍ଣ୍ଣ । ସର୍ବୋତ୍ତମା ପରିମାଣରେ
ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରୟାସ ଦ୍ୱାରା
କୌଣସି ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟପ୍ରାସ କରିବାକୁ
ନିଃସମ୍ବେଦ୍ନ ଭାବରେ ଭଲବୋଲି କୁହାଯାଇ
ପାରିବ, ସତ ମାତ୍ର ତାହା ଜନସମୁହକୁ ଜାପି
ତା'ର ସାମ୍ବହିକ ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ସତେନ
କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଉଦ୍‌ବଗ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତରିକା

ଏପରି କହିବା ଆବୀ ସତ୍ୟ ନୁହଁ ଯେ,
ହିଁସାଦ୍ଵାରା ହିଁସାର ମୁକାବିଲା କରି ନ
ପାରୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ କେବଳ ଦୂର୍ଗଳମାନେ
ଏହି ଶକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଗ କରି ପାରିବେ ।

ଅନ୍ଧାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟରେ ଆଲୋକ ଯାହା,
ହିଂସାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟରେ ଓ ତେଣୁ ଯାବତୀୟ
ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଯାବତୀୟ ଅନ୍ୟାୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟରେ
ଏହି ଶକ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ।
ସତେତନଭାବରେ ହେଉ ଅଥବା
ଅତେତନଭାବରେ ହେଉ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଲୋକମାନେ ଶାସିତ ହେବାଲାଗି ଆପଣାର
ସଂଖ୍ତି ଦେଉଥିବେ, ସେତିକି ଯାଏ ହିଁ
ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବା ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବ,
ରାଜନୀତିର କ୍ଷେତ୍ରରେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହର ପ୍ରୟୋଗ
ସେହି ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ନୀତିଟି ଉପରେ
ଆଧାରିତ ହୋଇ ରହିଥାଏ ।

ଯଦି ଜଣେ ମାତ୍ର ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀ ମଧ୍ୟ
ଶେଷ୍ୟାଏ ଅଟଳ ରହିପାରିବ, ତେବେ
ବିଜୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କରିବାରେ ଲିପି ରହିଥିବା ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁ
ଲଭୁଥିବା ଏକ ନିୟୁତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ତ୍ୟାଗ
ଅପେକ୍ଷା । ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବ୍ୟକ୍ତିର
ଆସଦାନକୁ ନିୟୁତ ଗୁଣ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ
ବୋଲି କୁହାଯିବ । କୌଣସି ଜଣ୍ଠର ବା
ମନୁଷ୍ୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଞ୍ଚକା କରି ପାରିଥିବା
ଯେକୌଣସି ଔଦ୍ଧତ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପ୍ରୀତି ନର
ସମକ୍ଷରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର
ସ୍ଵେଚ୍ଛାପ୍ରଶୋଦିତ ଆମ୍ରାସର୍ଗ ବନ୍ଧୁତଃୟ ଏକ
ସର୍ବଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରତ୍ୟୁତର ରୂପେ ହଁ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ମୁଁ କହି ଆସିଛି ଯେ, ଆପଣାକୁ ପାଇଁ
ସମ୍ମୂର୍ଖଭାବରେ ଅନ୍ତିମ ରଖି ପାରୁଥିବା
ଜଣେମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ତଥାପି
ତା' ତଡ଼କାରେ ଜଳୁଥିବା ନିଆଁକୁ ନିର୍ବାପିତ
କରିଦେଇ ପାରିବ । ଗଣତନ୍ତ୍ର ଏହି ଯୁଗରେ
ଜନଗଣଙ୍କର ସାମୃତ୍ୟିକ ଉଦ୍‌ୟମଦାରା ହଁ

ଏହି ଶକ୍ତିର ପ୍ରସ୍ତୁତି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ଜରିପାରିବେ, ସମୃଦ୍ଧମାନେ ମଧ୍ୟ
ଜରିପାରିବେ । ରାଜନୀତିକ ତଥା
ପାରିବାରିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରସ୍ତୁତି
ହୋଇପାରିବ । ଏହାକୁ ଯେ ଯାବତୀୟ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ପାରିବ, ତାହା
ହିଁ ଏହାର ସ୍ଥାଯିତ୍ବ ତଥା ଅନେକତାକୁ ପ୍ରମାଣେ
ଜରିଦେଉଛି । ଏହାକୁ ପୂରୁଷମାନେ,
ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ତଥା ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ସମାନ

ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଫଳତାର ମାର୍ଗ

ଭୋଗ୍ୟତା, ପୁରୁଷାର୍ଥ ଏବଂ ସାଧନ-ସମ୍ବଲ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ପରିଣ୍ମୟ ମଧ୍ୟ ଅନୁକୂଳ ଏବଂ ସହଯୋଗୀ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟତିକୁମ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହିଆଯିଛି । ବିନା ଯୋଗ୍ୟତା, ବିନା ପୁରୁଷାର୍ଥ ତଥା ବିନା ସାଧନରେ ଯଦି ଅମାପ ଧନ ବର୍ଷା ହୋଇଯାଏ କିମ୍ବା ପୋତାଧନ ମିଳିଯାଏ, ତାହାରେଲେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଏହା ଏକ ବ୍ୟତିକୁମ । କୌଣସି ନିୟମ ଅବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନୁହେଁ । ଏଉଳି ବ୍ୟତିକୁମକୁ ଯଦି କେହି ଆଶାକରି ବସେ, ତେବେ ଏହା ତା'ର ପାଶଳମି ଛଡ଼ା କିଛି ହୋଇନପାରେ । ନିୟତି ବିଧାନର ଯଦି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିବା, ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଉଚିତ ବସ୍ତୁ କ୍ରୟ କରିବାର ପରମ୍ପରାକୁ ଭୁଲିଯିବା, ରାଜପଥ ଛାଡ଼ି ପାଦଚଲା ବାଟରେ ଚାଲିବା, ତେବେ ମହାନ ଲକ୍ଷ୍ୟସୂଳରେ ପହଞ୍ଚିବାର ଆଶା ମଧ୍ୟ ଦିବାଶ୍ଵପ୍ତ ହୋଇ ରହିଯିବ । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକଥା କୁହାଯିବ ଯେ ଦୀର୍ଘ ହେଉ ପଛେ, ରାଜମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଲକ୍ଷ୍ୟସୂଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ହିଁ ବୁଝିମଭାଓ ଯଥାର୍ଥବାଦିତାର ପରିଚାୟକ । କଷ୍ଟନାଲୋକରେ ବିଚରଣ କରି କେହି କେବେ ବି ସଂଳଭା ପାଇପାରେ ନାହିଁ ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମକ ସ୍ଵର୍ଗ, ଅଦୃଶ୍ୟ, ଅବିଜ୍ଞାତ ଭଲି
ପ୍ରତାତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ସେଭଳି କିଛି ନାହିଁ । ବନ୍ଦୁତୀର
ଏହା ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ତୌତିକ ଜଗତ ଭଲି ସୁନ୍ଦର
ତଥା ସବ୍ୟବନ୍ତିତ । ଦଣ୍ଡଗୋଚର ନନ୍ଦଲେ ବି

ଏହାର ତୁ ବା ସତା ସନ୍ଦେହର ଉଦ୍ଧରେ-
ଯେପରିକି ଶରୀର ଦେଖାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଣ
ଦୃଷ୍ଟିଗୋତ୍ତର ହୁଏ ନାହିଁ । ପ୍ରାଣର ନା ଓଜନ
ଅଛି, ନା ମାପ; ନା ଲକ୍ଷ୍ମିପ୍ରଣକ୍ଷିଦ୍ୱାରା ଜାଣିଛୁଏ;
ନା କୌଣସି ଯନ୍ତ୍ର-ଉପକରଣଦ୍ୱାରା । ତଥାପି
ତା'ର ହୁଣ୍ଡି, ସୁତ୍ର ବା ତା'ର ସଭାକୁ ଅସ୍ତାକାର
କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବିଚାର, ଜହାଣକି ଓ
ସାହସ ଆଦି ଅଦୃଶ୍ୟ ତୁରିର ବିଷ୍ୟ-
ବେଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ତଥା ପରିଶାମକୁ ଅସ୍ତାକାର
କରାଯାଇ ପାରେନା । ଏହା ଅଦୃଶ୍ୟ ଜଗତର
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପ୍ରମାଣସହ ବିଷ୍ୟମାନ । ଏହି ଅଧାର
କ୍ଷେତ୍ର ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ନୁହେଁ । ଅଣୁ ଓ ତୈଙ୍ଗଦ୍ୱାର
ବିନିର୍ମିତ ପଦାର୍ଥ - ଜଗତଭଳି ଏହାର ମଧ୍ୟ
ସୁନିଶ୍ଚିତ ଏବଂ ବ୍ୟାପକ ଅଣ୍ଟିଦ୍ଵାରା ରହିଛି; ଅସ୍ତିତା,
ଗତିବିଧୁ ଓ କିମ୍ବା-ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ରହିଛି, ସୁନିଶ୍ଚିତ
ନିୟମ, ବିଧାନ ଓ ଅନୁଶାସନ ରହିଛି । ଅଧାର
କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟିରୁ କୌଣସି ବ୍ୟତିକ୍ରମ
ନାହିଁ । ସ୍ଵର୍ଗାଙ୍କ ଏହି ସମର କୃତିରେ

କୌଣସିଠାରେ କୌଣସି ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ।
ଏପରିକି ଭୂମିକାମ୍ବ, ତୋପାନଭଳି
ଅପ୍ରତ୍ୟାଞ୍ଚିତଭାବେ କେବେ କେବେ ଘଟିଛି
ହେଉଥିବା ଘଟଣା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର ସୁନିଶ୍ଚିତ
ନିୟମର ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମକ କ୍ଷେତ୍ରର ତଡ଼ିଙ୍ଗାନ, ବିଧାନ, ସର୍ବତ୍ର ଏବଂ ପ୍ରତିଫଳ ସବୁକିଛି ସୁନିଶ୍ଚିତ ତଥା ଅନୁଶାସିତ । ଅବଶ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ବିଶ୍ୱାସ ଓ ମହିମାନ୍ୟତା କଥା ଅଲଗା । ଯଦ୍ବୀ, ତତ୍ତ୍ଵ-

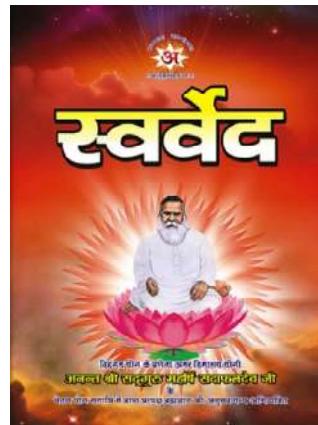
ପୁଜା-ଉପଚାର, ଆରତି-ପ୍ରଣଟି, ପ୍ରଶଂସା,
ଗୁଣଗାନ, କାର୍ତ୍ତିକ, ଉପହାରଦ୍ୱାରା ଭଗବାନଙ୍କୁ
ସହୃଦୟ କରିବା ଅବା ଅନୁଦାନ ପାଇବାର
ନିରାଧାର କଷ୍ଟନା ଅବିବେଳୀପଣ ହଁ
ହୋଇପାରେ । ଦେବ - ଅନୁକଳ୍ପାତ୍ରଳି ଅତି
ମୂଲ୍ୟବାନଙ୍କୁ ତାହାର ଉପୟୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ
ହଁ ପ୍ରାସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ । ଯଦି ଭୌତିକ
ଜଗତରେ ହଁ ଶାସ୍ତ୍ରର ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତୁ ବା
ପଦାର୍ଥ ମିଳେ ନାହିଁ, ତେବେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କ୍ଷେତ୍ରର
ଅମୂଲ୍ୟ ଅବଦାନକୁ ସାମାନ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ବା କିମ୍ବାରେ
ପ୍ରାସ୍ତ କରିପାରିବା କିପରି ସମ୍ଭବ ହେବ ?
ଏସବୁପାଇଁ ଉପୟୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ହେବ ।
ଏହି ମୂଲ୍ୟ ହେଉଛି - ସମର୍ପଣ, ବିସର୍ଜନ ଓ
ବିଳୟ । ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ତେତନାରେ ବ୍ୟକ୍ତି
ତେତନାର ସମର୍ପଣ, ବିସର୍ଜନ ଓ ବିଳୟ ।
ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ସମର୍ପିତ କରି ପ୍ରଭୁ-
ପରାୟଣ ଜୀବନ ଜୀବନ୍ତବାରେ ହଁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ସାର ନିହିତ ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ କିଛି ହାସଳ କରିବାକୁ
ହେଲେ ଉପାସନା, ସାଧନା ଓ ଆରାଧନାର
ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ନେବାକୁ ହୁଏ । ଉପାସନା-ସାଧନାରେ
ଆସମର୍ପଣ, ଆସମାଳା, ଆସପରିଷ୍କାର,
ଆସବିକାଶ, ଆସବିଷ୍ଵାରର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ
ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହୁଏ । ଆରାଧନାରେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ
ବିକାଶ, ପରିଷ୍କାର କରି ଜଗତରୂପୀ
ଜଗବନ୍ଦୀଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ହୁଏ । ଏହା ହିଁ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ତଡ଼ିଗର୍ଣ୍ଣନର ସାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ।

ଖଦୀ ଓ ଗ୍ରାମୋଦେୟାଗ, ଆହନିର୍ଭରଣୀଳତା,
ମିତବ୍ୟୁତିତା, ସ୍ଵର୍ଗଶୀ ସାଭିମାନ, ସଂସକ୍ଷିପ୍ତ
ଆଦି ଗାନ୍ଧୀ ଅର୍ଥନୀତିର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ
ମୌଳିକ ଉପାଦାନ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭିତ୍ତିରେ
ଉପରେ ଗଢା ଯାଇଥିବା ଅର୍ଥନୀତି
ସମାଜରେ ସବୁଠାରୁ ଦରିଦ୍ରତମ ଲୋକର

ବିଜାଶ ପାଇଁ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ । ସାମ୍ୟବାଦୀ ଓ
ସମାଜବାଦୀ ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ
ଗାନ୍ଧୀ ଅର୍ଥନୀତିର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମାନ ଲାଗୁଥିଲେ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗର ମାଧ୍ୟମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଳଗା ।
ନାତିହିନୀନ ରାଜନୀତି ଦେଶ- ପାଇଁ ଖୁବ
କ୍ଷତିକାରକ । ଦିଗ ବିହୀନ ଅର୍ଥନୀତି ଦେଶ

ସର୍ବଦ

ଜିମି ଶିର ଉପର ଗାଗରୀ, ସୁରତି ଧରେ ପହିହାରି ।

ତିମି ଗୁରୁ ଭେଦୀ ସନ୍ତଜନ, ଶବ୍ଦ ମୌଁ ସୁରତି ସମାରି ॥୪୦॥

ଭାଷ୍ୟ - ଯେଉଁଛଳି ପାଣି ବୋହୁଥିବା ସ୍ଵୀ ଲୋକ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଜଳଭର୍ତ୍ତ କୁମକୁ ସୁରତିରେ ଧରିଥାଏ, ସେହିଭଳି ଗୁରୁଭେଦୀ ସନ୍ତଜନ ସର୍ବଦା ଶବରେ ସୁରତିକୁ ରଖିଥାନ୍ତି ।

ସହଜ ପଳହଥା ମାର କର, ସହଜ୍ୟୋଗ କୋ ସାଧ ।

ସୋଗ ଘୁଷି ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନ ମୌଁ, ମନ ଡ୍ର ପଞ୍ଚନ କୋ ବାଁଧ ॥୪୧॥

ଭାଷ୍ୟ - ସହଜ ଆସନରେ ବସି ସହଜ ଯୋଗର ସାଧନା କରିବୁ ଓ ଯୋଗୟୁକ୍ତି ସହାୟତାରେ ଗୁରୁଜୀବନରେ ମନ ଓ ପବନକୁ ଦ୍ୱୀର କରିବୁ । ମନ ଓ ପବନ ସ୍ଵିର କରିବାର ଜ୍ଞାନ ସଦଗୁରୁଙ୍କଠାର ଜାଣିବୁ ।

ନିର୍ଦ୍ଧିନ୍ଦା ନିଧି ଭୂମି କୋ, ଭୂଲତ କହୁଣ୍ଠୁ ନାହିଁ ।

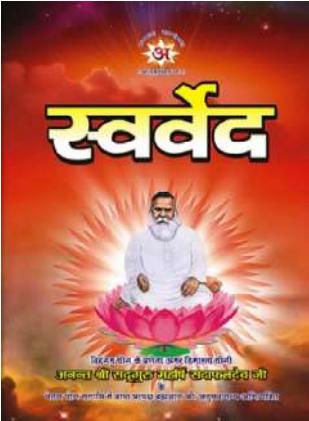
ତ୍ରୈରହ ତ୍ରୈରହ ତ୍ରେଣ୍ଟିକ ମୌଁ, ସୁରତି ରହେ ଗମ ମାହିଁ ॥୪୨॥

ଭାଷ୍ୟ - ଧନବାନ, ଭୂମିରେ ରଖିଥିବା ଧନକୁ କେବେହେଲେ ଭୂଲି ପାରେନାହିଁ । ଠିକ୍ ସେମିତି ପ୍ରଭୁଭକ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରେମ ବିବେକରେ ସୁରତି ଦ୍ୱାରା ଗମନ କରି ସର୍ବଦା ଶବରେ ରଖିଥାଏ ।

ଅର୍ଥ ପ୍ରଥାହୀ ନାର ମୌଁ, ମାନ ତେଢ଼େ ଜଳ ଲାନ ।

ତିମି ସୁବୋଧ ନିଜ ଧାର ମୌଁ, ସୁରତି ଗଗନ ରସ ଲାନ ॥୪୩॥

ଭାଷ୍ୟ - ତଳକୁ ପତ୍ରଥିବା

ରହିମାକୁ ଦେଖୁଥାଏ । ଗୁରୁଭେଦା ସନ୍ତୁ ଏପରି ରହିଥାନ୍ତି । ସେ ସର୍ବଦା ଶୂନ୍ୟ ଆକାଶରେ ସୁରତି ଦ୍ୱାରା ଶବ ଆଢ଼କୁ ଏକ ଲୟରେ ଦୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତ୍ର କରି ରହିଥାଏ । ଭକ୍ତିରେ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଆଉ ଚକୋରର ଉଦାହରଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁପମ ଅଟେ ।

ମୃଗା ଠାମ କେ ଠାମ ହେଁ, ଦୂର ମଧୁର ପ୍ରିୟ ନାହିଁ ।

ସୁରତି ଲଗା ତନ ସୁଧ ନହାଁ, ତେଁଯା ଭେଦୀ ତତ୍ତ୍ଵ ଡ୍ରୋଦ ॥୪୩॥

ଫରଣାର ଜଳରୁ ସୁଷ୍ଠ ପ୍ରପାତର ଜଳରେ ଲୀନ ମାଛ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଯାଏ । ସେହିପରି ଭେଦୀ ସନ୍ତୁଜନ ଅମୃତଧାରରେ ରତ ହୋଇ ସୁରତି ଦ୍ୱାରା ନିଜର ପ୍ରଦେଶକୁ ପହଞ୍ଚ ଯାଆନ୍ତି ।

ଅଳଳ ଡ୍ର ସହଜ ସଭାତ୍ର ମୌଁ, ମଧ୍ୟ ଗଗନ କର ଡ୍ରସ ।

ତେଁସେ ସତ ସଭାତ୍ର ମୌଁ, ଗୁରୁଗମ ପର ସହ ଡ୍ରସ ॥୪୪॥

ଭାଷ୍ୟ - ଯେମିତି ଅଳଳ ପଶା ସାଭାବିକ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଗଗନରେ ନିବାସ କରିଥାଏ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ବିବେକୀ ସନ୍ତୁ ସାଭାବିକ ଭାବରେ ଗୁରୁଜୀବନ ଦ୍ୱାରା ଗମନ କରି ଉତ୍ସନ୍ଧ ସମାଧ ମଣ୍ଡଳରେ ସଦା ନିବାସ କରିଥାଏ । ବିହଙ୍ଗମ ଯୋଗର ଅର୍ଧ ଓ ଉତ୍ସନ୍ଧବୁଝ ଭୂମି ଅଛନ୍ତି । ଚେତନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ବସି ଯୋଗୀ ଅମୃତ ପ୍ରବାହକୁ ପାନ କରିବାରେ ବସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ବସି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ବସି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ।

ଅଳଳ ଡ୍ର ସହଜ ସଭାତ୍ର ମୌଁ, ମଧ୍ୟ ଗଗନ କର ଡ୍ରସ ।

ତେଁସେ ସତ ସଭାତ୍ର ମୌଁ, ଗୁରୁଗମ ପର ସହ ଡ୍ରସ ॥୪୫॥

ଭାଷ୍ୟ - ପୁଥିବାରେ ଚକୋର ମୌଁ, ରହିଅଛି ଏବଂ ଆକାଶରେ ଚନ୍ଦ୍ରମା ।

ଭାଷ୍ୟ - ପୁଥିବାରେ ଚକୋର ମୌଁ, ଭୂମିପୁଷ୍ପରେ ରହୁଥିଲେ ସୁତା ।

ଭାଷ୍ୟ - ତଳକୁ ପରିଶରେ ପରିଶରେ ପରିଶରେ ।

ମହି ଚକୋର ଶଶି ଗଗନ ମୌଁ, ଦୃଷ୍ଟି ଚକଟକୀ ଲାଗ ।

ତେଁଯା ରହନୀ ଗୁରୁ ସତ କୀ, ସୁରତି ନିରତର ଜାଗ ॥୪୬॥

ଭାଷ୍ୟ - ପୁଥିବାରେ ଚକୋର ମୌଁ, ରହିଅଛି ଏବଂ ଆକାଶରେ ଚନ୍ଦ୍ରମା ।

ଭାଷ୍ୟ - ପୁଥିବାରେ ଚକୋର ମୌଁ, ଭୂମିପୁଷ୍ପରେ ରହୁଥିଲେ ସୁତା ।

ଭାଷ୍ୟ - ତଳକୁ ପରିଶରେ ପରିଶରେ ପରିଶରେ ।

ମହି ଚକୋର ଶଶି ଗଗନ ମୌଁ, ଦୃଷ୍ଟି ଚକଟକୀ ଲାଗ ।

ତେଁଯା ରହନୀ ଗୁରୁ ସତ କୀ, ସୁରତି ନିରତର ଜାଗ ॥୪୭॥

ଭାଷ୍ୟ - ପୁଥିବାରେ ଚକୋର ମୌଁ, ରହିଅଛି ଏବଂ ଆକାଶରେ ଚନ୍ଦ୍ରମା ।

ଭାଷ୍ୟ - ପୁଥିବାରେ ଚକୋର ମୌଁ, ଭୂମିପୁଷ୍ପରେ ରହୁଥିଲେ ସୁତା ।

ଭାଷ୍ୟ - ତଳକୁ ପରିଶରେ ପରିଶରେ ପରିଶରେ ।

ମହି ଚକୋର ଶଶି ଗଗନ ମୌଁ, ଦୃଷ୍ଟି ଚକଟକୀ ଲାଗ ।

ତେଁଯା ରହନୀ ଗୁରୁ ସତ କୀ, ସୁରତି ନିରତର ଜାଗ ॥୪୮॥

ଭାଷ୍ୟ - ପୁଥିବାରେ ଚକୋର ମୌଁ, ରହିଅଛି ଏବଂ ଆକାଶରେ ଚନ୍ଦ୍ରମା ।

ଭାଷ୍ୟ - ପୁଥିବାରେ ଚକୋର ମୌଁ, ଭୂମିପୁଷ୍ପରେ ରହୁଥିଲେ ସୁତା ।

ଭାଷ୍ୟ - ତଳକୁ ପରିଶରେ ପରିଶରେ ପରିଶରେ ।

ମହି ଚକୋର ଶଶି ଗଗନ ମୌଁ, ଦୃଷ୍ଟି ଚକଟକୀ ଲାଗ ।

ତେଁଯା ରହନୀ ଗୁରୁ ସତ କୀ, ସୁରତି ନିରତର ଜାଗ ॥୪୯॥

ଭାଷ୍ୟ - ପୁଥିବାରେ ଚକୋର ମୌଁ, ରହିଅଛି ଏବଂ ଆକାଶରେ ଚନ୍ଦ୍ରମା ।

ଭାଷ୍ୟ - ପୁଥିବାରେ ଚକୋର ମୌଁ, ଭୂମିପୁଷ୍ପରେ ରହୁଥିଲେ ସୁତା ।

ଭାଷ୍ୟ - ତଳକୁ ପରିଶରେ ପରିଶରେ ପରିଶରେ ।

ମହି ଚକୋର ଶଶି ଗଗନ ମୌଁ, ଦୃଷ୍ଟି ଚକଟକୀ ଲାଗ ।

ତେଁଯା ରହନୀ ଗୁରୁ ସତ କୀ, ସୁରତି ନିରତର ଜାଗ ॥୫୦॥

ଭାଷ୍ୟ - ପୁଥିବାରେ ଚକୋର ମୌଁ, ରହିଅଛି ଏବଂ ଆକାଶରେ ଚନ୍ଦ୍ରମା ।

ଭାଷ୍ୟ - ପୁଥିବାରେ ଚକୋର ମୌଁ, ଭୂମିପୁଷ୍ପରେ ରହୁଥିଲେ ସୁତା ।

ଭାଷ

ଜ୍ଞାନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ସମାବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ସବ

ଗାନ୍ଧିର ମେହେର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର
ତଡୁର୍ଥ ସମାବର୍ତ୍ତନ ଉତସରେ ମୁଖ୍ୟ
ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ପ୍ରଫେସର

ପ୍ରଫେସର ଏନ. ନାଗାରାଣ୍ତୁ କଥିତିଲେ
ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍ଠାତି ଅନୁସାରେ ଜି-ଏମ୍
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ଜୀତାଯି ଶାକୀ ନାତି
ସ୍ଵଚନା ଦେଖିଲେ । ଏହି ଅବସଥା
୧୦୧୩ ଏବଂ ୧୦୧୪ ପାଇଁ ଗାନ୍ଧୀ
ସ୍କୁଲ୍‌କେ ଫୁଷ୍ଟାର, ଗାନ୍ଧୀ ପିଏଚ୍‌ଏ

ରାତେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ କହିଥିଲେ
ଯେ, ବର୍ଷାନାତାରୁ ହଁ ସେମାନଙ୍କ ତ
ଜୀବନର ପ୍ରକୃତ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ।
ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିଥିବା ଶିକ୍ଷାର ଟଙ୍କି
ବଳରେ ହଁ ଆଗାମୀ ଦିନର ସମୟ ପ୍ରକାର
ଚାଲେଞ୍ଜର ସମ୍ମାନ ହେବେ । ସେମାନଙ୍କୁ
ସଂକଳନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ
ଜିଏମ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ସାଲଖୁମ୍ବନ୍ କରିବା
ପଡ଼ିବ ହୋଇ ସେ କହିଥିଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁଥିରେ
ଭାରତୀୟ ଭାଷା, ଭାରତୀୟ ଜନ
ପରିଷରା ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଜୀବିତକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ
ଦିଆଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟର ଏକମାତ୍ର କେନ୍ଦ୍ର
ଭାବେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବୃଦ୍ଧବ୍ୟାଙ୍ଗି
ସାମଜିକ, ଅର୍ଥନ୍ତିକ ଓ ମାନସିକ
ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା କରିବାକୁ
'ଜେଟିଆଟିକ' ଆଶ୍ରମ କେରେଣ୍ଟାଲେଜି
ମୋହର କାର୍ଯ୍ୟ ଉଚ୍ଚିତି । ଲିଖିତ ପିଲାପି

ପୂର୍ବନା ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଅବସରେ
୨୦୨୩ ଏବଂ ୨୦୨୪ ପାଇଁ ଗାଁ ଜଣଙ୍ଗ
ସାକ୍ଷୀ ପୁଷ୍ପମାର, ଲଈ ଉଚ୍ଛଳ୍ପ ପିଣ୍ଡରୀତି

କାର୍ଯ୍ୟକମରେ ଅଧିକତା କରି ଜଳପତି

କ୍ୟାମ୍ପେ ଶାଘ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରାଯିବ ବୋଲି

ପଡ଼ି କାର୍ଯ୍ୟକମ୍ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀବନ୍ଦୁର ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଟ୍ର ମେ ଉତ୍ସ୍ଥୀ ପାଳିତ

ସମ୍ବଲପୁର : ବରିଷ କଂଗ୍ରେସ ନେତା, ପୂର୍ବତନ
ସାଂସଦ ତଥା ମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଶାବଳ୍ଲୁଭ ପାଣିଗ୍ରହୀଙ୍କ । ୮ ତମ
ଜୟନ୍ତୀ ପାଇତ ହୋଇଯାଇଛି । ଶାବଳ୍ଲୁ ଏବଂ ସୁନନ୍ଦା
ପାଣିଗ୍ରହୀ ଫାଉଁଣ୍ଡେସନର ଅଧିକାରୀ ରାସେଶ୍ଵରା
ପାଣିଗ୍ରହୀଙ୍କ ଅଧିକାରୀ । ତଥା ତକ୍କର ଗୋରିଦାସ
ପଧାନଙ୍କ ଫାଯୋନନାରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି ଜୟନ୍ତୀ
ଉତ୍ସବରେ ରାଜସ୍ବ ମନ୍ତ୍ରୀ ସୁରେଣ୍ଠ ପୃଜାରା ମୁଖ୍ୟ ଅନ୍ତିଥି,
ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ନିରାଞ୍ଜନ ପଚନାୟକ ଓ ପ୍ରକାଶନତ୍ର
ଦେବତା, ତାଳିରେ ବିଧ୍ୟାୟକ ବ୍ରତ ପ୍ରଧାନ ସନ୍ନାନିତ
ଅନ୍ତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ସର୍ବତ ପାଣିଗ୍ରହୀଙ୍କୁ
ଜଣେ ନାତିନିଷ୍ଠ ଓ ଲୋକଙ୍କର ନେତା ଥିଲେ ବୋଲି
ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ । ସାମ୍ବଦିକ ସୁଭାଷରତ୍ନ ପାଣିଗ୍ରହୀ
ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସୂଚନା, ପିଯୁଦର୍ଶୀ ପାଣିଗ୍ରହୀ ଶାବଳ୍ଲୁ ଏବଂ
ସୁନନ୍ଦା ଫାଉଁଣ୍ଡେସନର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା
ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ଶେଷରେ ରାଜର୍ଷି ପାଣିଗ୍ରହୀ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେଇଥାଏ ।

ଦେବଦୂତ ଦାଶ୍ମନ୍ତ ପରିଲୋକ

ସମ୍ବଲପୁର : ସହରର ଜଣାଶ୍ଵାଳ
ସାମାଜିକ କର୍ମୀ ଦେବଦତ୍ତ ଦାଶ (୩୭)
ଙ୍କୀ ଡାଙ୍ଗର ପଞ୍ଚମୀଏକପତ୍ର ସିତ

ବାସଭବନରେ ପରଲୋକ ହୋଇଯାଇଛି ।
 ଗତ କିଛିଦିନ ହେବ ସେ ଅସ୍ଥୁ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ
 ପଛରେ ପାଣୀ ସ୍ଵାମୀ, ଦୁଇ ବିବାହିତ ଦ୍ୱିତୀୟ
 ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଓ ଶ୍ରାବିତୀ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ପୁଅ
 ଅବିନାଶ ଅଛନ୍ତି । ସେ 'ଉତ୍ତର୍ବାଣୀ' ସହିତ କିନ୍ତୁ
 ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହ ଜୀବିତ ଥିଲେ । ପରିଷି ଡେଣ୍ଟିଶାର
 ବିଶେଷଜକରି ସମ୍ବଲପୁର ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା
 ଉପରେ ସେ ଶର ଉତ୍ତର୍ବାଣ କରି ଆସୁଥିଲେ ।
 ବିଶ୍ଵାସ ଶିକ୍ଷାବିତ ଅବିନାଶ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସେ
 ଶଳା ତଥା ଅବସରପ୍ରାସ ପ୍ରାନ ଶିକ୍ଷାଗ୍ରା
 ୧୦୦ ମିନିଟ୍‌ରେ ହେଲେ ଏବଂ ଏହିଁ ଖର୍ବ ।

ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ନଠତମ ସମାବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ସବ

ବୁଲ୍ଲୀ : ଶିକ୍ଷା ଜୀବନ ଓ ଜଗତକୁ ଚିତ୍ର
ଓ ଚିହ୍ନାଏ । ବିଶ୍ଵର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଶିକ୍ଷାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଓ ସମାଜ ଗଠନର ଏକ ପ୍ରଦୂ
ଏକକ ଭାବେ ଗୃହଣ କରାଯାଇ ଆୟୁଷ୍ମିକ
ଜୀବନରେ ଅଭିକାର ଦୂର କରିବାକୁ ଶିଖ
ମଣିଷଙ୍କୁ ସମ୍ପର୍କ କରେ । କୃତନ ସତ୍ୟର ସାମାଜିକ
ଏହାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିଗରେ ଶିକ୍ଷା ହେଉଥାଇଲେ କବର୍ତ୍ତନ
ବୋଲି ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ରାଜସ ଆୟୁକ୍ତ ସବି
ପାଦପଦ୍ମ ପାଦପଦ୍ମ ଦିନିବି ।

କେବଳ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉପଲବ୍ଧି ନୁହେଁ ବର୍ତ୍ତି ଦିଶା
ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିବା ଏକ
ଲମ୍ବାକାଳୀନ ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ସନ୍ତୋଷ ସା
ପ୍ରଶାସ୍ତ କରିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତନ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ସନ୍ଦର୍ଭରେ
ସମାଜର ଅଗ୍ରତି କ୍ଷେତ୍ର
ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଓ ସମାଜ ଗା

ଜୀବନରେ ପଥ ମଞ୍ଚାନ ଥିଲେ । ରାଜନାଟି ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ସହକାର ପ୍ରଫେସର ଉକ୍ତର ରୋଶନୀ କୁରୁର ମଞ୍ଚ ସଂଘାଜନା କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ଭାରତୀୟ ଚଳଙ୍ଗିତ ଜଗତର ଖ୍ୟାତନାମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ନିର୍ମାତା ତଥା ଲେଖକ ପଦ୍ମଶଲ୍ମା ଉକ୍ତର ନାଳମଧ୍ୟ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ସାମନଗଲକ ତିଳିଟ ଉପାଧ ପ୍ରଦାନ କରଯାଇଥିଲା । ଏହାଛିଦ୍ଵାରା ୪୧ ଜଣ କୁଟୀଛାତ୍ରାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂପରକ, ୧୮ ଜଣଙ୍କୁ ପ୍ରାଣ୍ୟାଳିତ ସଂପଦକ, ୫୨ ଜଣଙ୍କୁ ତିଳିଟ ଓ ପିଏରତି ତିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାଛିଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ ଏକ ଶିଶୁ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ଉଦୟାନିତ ହୋଇଥିଲା ।

ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ୩୪ ତ
ସମାବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ସବରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବ
ଯୋଗ କେଇ ଶ୍ରୀ ଯାଦବ କିଥିଥିଲେ ଯେ, ଶିଖ

ଜୀବନରେ ଏହି ଦିନାଟ ଡୋପାନାରୁ ଭୁଲୁଛିଥିଲା
ଭୁଲିକା ରହିଥାଏ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ସାହାନୁଭୂତି
ଏମିତି ଏକ ଉପାଦାନ ଯାହା ଅନ୍ୟର ଦୁଃଖ
ଦର୍ଶକାଙ୍କ ଦୁଃଖବା ପାଇଁ ସମ୍ପଦ କରେ, ‘ସପ୍ତକୁ

ତାଙ୍କରଟର ମାତ୍ରର ସ୍ଥାନ
ଅଧିକ ପ୍ରଫେସର ତୁଷାର
ଡକ୍ଟର ନୃପରାଜ ସାହୁ,
ଦାସ, ପ୍ରଫେସର ବିଜୟ